

[Bording.]

Priserne paa Smør og Flæsk er endogsaa i 1946 sat ned med 10 pCt., og saa vidt jeg ved, har det betydet, at ogsaa Priserne for Kød og Æg er gaaet ned med 10 pCt. For ingen af de Varer, jeg her har nævnt, er Priserne sat op automatisk gennem Aarene ved Arbejdslønnens Stigning eller ved Bemyndigelse, og for ingen af dem er der givet Garanti for højere Priser i Tilfælde af daarlig Høst. Jeg synes derfor, det er nødvendigt for Rigsdagen for at kunne vurdere, om de Priser, her er Tale om, er tilstrækkelige eller for høje i Forhold til anden Landbrugsproduktion, at faa disse Oplysninger, inden den kan tage Stilling til det fremsatte Lovforslag. Da Rigsdagen jo nu fungerer, bør den dog vide nogen Besked. Der var en Tid, hvor man ikke kunde faa det, men nu er vi jo inde i en Tid, hvor det ikke skulde være umuligt, og hvor man ogsaa kan sige, at Rigsdagen har et saa stort Ansvar for Lovgivningen, at den er berettiget til at faa saadanne Oplysninger.

Dernæst vil jeg gerne spørge Ministeren, om den foreslaaede Ordning er tiltraadt af Roedyrkerne, saaledes at man har Sikkerhed for, at der bliver dyrket tilstrækkeligt Sukker i Sommer. Og hvis Ordningen ikke er tiltraadt af Sukkerroedyrkerne, har man saa Garanti for, at der bliver Sukker nok til vort eget Forbrug? Det vilde vel have stor Interesse, at der blev dyrket saa meget Sukker, at man ogsaa kunde eksportere Sukker.

Er de Arealer, som har været dyrket i de senere Aar, blevet større eller mindre? Vi har jo ingenlunde faaet for meget Sukker til vort eget Forbrug, navnlig det sidste Aar, og Eksporten er ogsaa gaaet tilbage, saaledes at man ikke har faaet tilstrækkeligt Sukker til Eksport, som kunde give os Mulighed for at faa Varer her til Landet. Det fremgaar ikke af Bemærkningerne, hvad der er Aarsag til denne Tilbagegang. Hvis der er en saadan Tilbagegang, hvad jeg altsaa tror, der er, er det maaske, fordi Roedyrkerne faar for lidt, og saa vil det være rart at faa det at vide. Hvis man havde de samme Oplysninger her med Hensyn til Sukkeret, som man har med Hensyn til andre Landbrugsprodukter, vilde det være let at drage en Sammenligning. Det er egentlig ikke mit Indtryk, at de andre Produktionsgrene har faaet højere Priser end Sukkerroedyrkerne, tværtimod, men det er jo muligt, at jeg ser forkert paa det. Jeg er desværre tilbøjelig til at tro, at Monopolet bliver misbrugt af Sukkerroedyrkerne, men det kan godt være, jeg har Uret. Hvis det

er saaledes, at Monopolet misbruges af Sukkerroedyrkerne, saa de driver Prisen for højt op ved stadig at sætte Roearaet ned, synes jeg, der burde gøres noget effektivt for at faa andre Dyrkere ind, saaledes at man kunde faa det tilstrækkelige Sukker frem.

Af de Bemærkninger, jeg her har gjort, vil man forstaa, at jeg og mit Parti ikke kan se rettere end, at der findes mange ubesvarede Spørgsmaal, som burde have været oplyst, inden Sagen kom til Behandling i Rigsdagen. Maaske den højtærede Minister for Handel, Industri og Søfart kan give Oplysninger vedrørende alt dette paa staaende Fod, men kan han ikke det, maa jeg mene, at Sagen bør henvises til Behandling i et Udvalg. Man kan ikke forlange, at Rigsdagen med Bind for Øjnene skal stemme for et Forslag til en Ordning, om hvilken det ikke foreligger oplyst, hvorledes den vil virke, hvilke Priser der bliver Tale om, o. s. v.

Kr. Kristensen: Ved det foreliggende Lovforslag, som gaar ud paa Forlængelse af Lov Nr. 118 af 1943 om en midlertidig Sukkerordning, har den højtærede Handelsminister foreslaaet den nuværende Sukkerordning forlænget uændret med det Tillæg til Prisen, som en eventuel Stigning af Arbejdslønnen maatte medføre. Naar man fra Regeringens Side har ønsket det saaledes, er det i Erkendelse af, at Prisniveauet maa holdes nede under Hensyn til de Farer, som en Stigning i Sukkerroepriisen eventuelt maatte medføre for de andre Kulturer.

Sukkerordningen er et Spørgsmaal, hvis gode Løsning er af Betydning for hele vort Samfund. Sukkeret indtager paa mange Maader en Særstilling, og det er saare vigtigt, at Sukkerordningen bliver saadan, at vi baade faar Sukker til Dækning af det hjemlige Behov og et klækkeligt Overskud til Eksport.

Det hjemlige Behov omfatter rationeret Sukker, Syltesukker m. v., ca. 90 Mill. kg, og Sukker til Industrien, ca. 40 Mill. kg, i alt ca. 130 Mill. kg. Dette Kvantum skulde nødvendig formindskes i det kommende Aar. Sukker er et værdifuldt Næringsmiddel, og Rationen skulde derfor ikke gerne gøres mindre. Det vilde endda være ønskeligt, om Rationen af Syltesukker kunde øges, saa der blev mere Sukker til Raadighed for Henkogning og Hengemning af Frugt, saa Havens Produkter i større Omfang kunde gemmes hen til Vinterens Ernæring.

Den anden Side af Sagen, Sukker til Eksport, er ogsaa af Betydning for hele